

TÊRÊSA HÀI ĐỒNG GIÊSU VÀ CÔNG CUỘC LOAN BÁO TIN MỪNG

I. VÀI NÉT VỀ TÊRÊSA

Têrêsa sinh ngày 2.1.1873, nhập dòng kín Lisieux vào tháng 4. 1888, mặc áo dòng ngày 10. 1. 1889, khấn dòng 24.9.1890, qua đời ngày 30.9.1897.

Têrêsa là con út trong một gia đình đông con. Mồ côi mẹ lúc bốn tuổi. Chị đã phải trải qua những ngày tháng khốn cực của tuổi ấu thơ¹. Têrêsa là một em bé “thần kinh dễ bị kích động, không hiền lành như Céline, tính nết rất ương bướng, khi nó nói không, thì không gì có thể làm nó nói có được, dù có bị giam dưới hầm cả ngày”². Điểm nổi bật của Têrêsa khi ấy là hay khóc và khi hết khóc, lại khóc tiếp vì sự vô lý của mình³. Khi chị Pauline, người được Têrêsa coi như mẹ thứ hai vào dòng Cát minh, Têrêsa bị bệnh tâm thần, hay đập đầu vào tường và thấy những hình ảnh ma quái hiện ra đe dọa⁴, ấu trĩ, và có vẻ như một trẻ chậm phát triển về tâm lý⁵.

¹P. Marie Eugène de Infant – Jésus, *Tình Yêu Của Chúa Lớn Lên Cùng Với Con*, tr. 19 - 20

²Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, trang 28.

³ P. Marie Eugène de Infant – Jésus, *Tình Yêu Của Chúa Lớn Lên Cùng Với Con*, tr. 19.

⁴Ibid., 21.

⁵ Ibid., 24.

Mãi đến năm mười bốn tuổi, chị mới được chữa lành. Chị không còn khóc nữa và có thể hoàn toàn làm chủ bản thân. Chị vào dòng kín năm 15 tuổi, một biệt lệ. Từ đó, chị sống đời ẩn dật, nhưng lại được Hội thánh phong là bổn mạng các xứ truyền giáo. Vậy đâu là nền tảng của công cuộc loan báo Tin Mừng của chị? Chị đã làm được gì và làm bằng những phương thế nào?

II. NGUỒN GỐC CỦA SỨ MẠNG CỦA TÊRÊSA

1. Mầu nhiệm Nhập thể

Mọi sự đều bắt nguồn từ khúc quanh quan trọng này, mầu nhiệm Thiên Chúa làm người. Chúa Giêsu là Thiên Chúa thật và người thật (Lc 1, 26 – 38; Mt 1, 18 – 25). Nơi Người:

- Thiên Chúa đã đi vào trong con người để con người cũng được đi vào trong Thiên Chúa
- Thiên Chúa đã nên một với con người để con người cũng được nên một với Thiên Chúa
- Thiên Chúa đã ở với con người để con người cũng được ở với Thiên Chúa
- Vì Chúa Giêsu là Thiên Chúa thật và là người thật, nên nơi Người, dòng máu Thiên Chúa đã lưu thông trong huyết quản con người và sự sống của con người đã được luân chuyển trong Thiên Chúa.

2. Hiệu quả của màu nhiệm nhập thể

Thiên Chúa không sao có thể rút lại lòng thương xót dành cho con người được nữa: vì từ nay cứ thấy Con Ngài ở đâu thì Thiên Chúa lại thấy loài người ở đó và ngược lại

- Từ nay mãi mãi nơi ta có Thiên Chúa và nơi Thiên Chúa có ta

- Chúa Giêsu là khởi đầu của một kỷ nguyên mới, của một nhân loại mới, kỷ nguyên Emmanuel.

- Thiên Chúa vẫn muốn thực hiện kế hoạch Emmanuel của Ngài nơi mỗi người trên trần gian này.

Chúa Giêsu đã trở thành hình ảnh hữu hình của lòng xót thương của Thiên Chúa. Khác hẳn với những con người đương thời, là những người chỉ biết tới một vị Thiên Chúa công bằng, Têrêsa cảm nhận và quảng bá một vị Thiên Chúa xót thương. Ngày 9.6.1895, chị cảm thấy bị thôi thúc làm lễ vật hy sinh cho tình yêu xót thương⁶. Việc hiến dâng này chính là chóp đỉnh của một cuộc đời liên li hiển tế vì tình yêu.

⁶Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, trang 218; P. Marie Eugène de Infant – Jésus, *Tình Yêu Của Chúa Lớn Lên Cùng Với Con*, tr 30.

III. NỀN TẢNG CỦA CÔNG CUỘC LOAN BÁO TIN MỪNG CỦA TÊRÊSA

1. Mê say Lời Chúa

Ngay từ khi còn ở nhà, Têrêsa đã có thói quen đọc Kinh thánh, chị cùng với Céline, chép lại các đoạn Kinh thánh vào một sổ quyển tập⁷. Khi vào dòng, Têrêsa thấy được bổ dưỡng bằng lời Thiên Chúa hơn bất cứ của ăn nào khác⁸. Trong lời Chúa chị tìm được mọi thứ chị cần, chị hiểu được các mẫu nhiệm. Mọi khúc rẽ trong đời chị đều được đánh dấu và soi dẫn bằng lời Thiên Chúa⁹. Chị viết: “Ở Kinh thánh, mọi sự xem ra thật rõ ràng, chỉ một Lời thôi đủ mở ra cho linh hồn em những chân trời vô tận, sự trọn lành trở nên dễ dàng”¹⁰.

2. Thiên Chúa là tình yêu

Têrêsa thấy Chúa Giêsu chính là hiện thân của lòng xót thương của Thiên Chúa¹¹. Đọc trong Tin Mừng, chị thấy Chúa Giêsu đã gọi Mathêu, một người thu thuế làm môn đệ (Mt 9, 9 – 13); đã vào nhà ông Zakêu (Lc 19, 1tt)¹²; đã để cho một phụ nữ khét tiếng ôm chân khóc, lấy tóc lau (Lc 7, 36 – 38); đã tha thứ cho những kẻ đóng đinh mình (Lc 23, 34).

⁷Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, trang 207.

⁸Ibid., 180.

⁹Xem Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, trang 180 – 182; 207; 253; 273.

¹⁰Xem Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, tr. 273.

¹¹P. Marie Eugène de Enfant – Jésus, *Tình Yêu Của Chúa Lớn Lên Cùng Với Con*, tr. 31.

¹²Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, trang 180 – 182

Chúa lại còn khẳng định: “Tôi bảo thật các ông, giữa các thiên thần Thiên Chúa, ai nấy sẽ vui mừng vì một người tội lỗi hối cải ăn năn” (Lc 15, 10). Vì đã mặc khải cho chị điều quan trọng này, nên Thiên Chúa cũng từng bước đưa chị vào trong sứ vụ Ngài muốn.

3. Hiến mình cho tình yêu

3.1. Khát vọng được yêu mến Chúa mọi nơi, mọi lúc

Năm 1887, khi mới mười bốn tuổi, Têrêsa được cha Lepeletier cho phép được rước lễ một tuần bốn lần, có khi năm lần nếu có lễ trọng. Đây là điều khiến chị sung sướng đến điên dại, chị viết:

“Tôi cảm thấy trong tôi đang bùng cháy một khát vọng cho tới lúc này, tôi vẫn chưa thể hình dung ra được, thỉnh thoảng tôi thật sự ngây ngất vì yêu. Một buổi chiều nọ, chẳng biết phải nói thế nào với Chúa Giêsu rằng tôi yêu mến Ngài và tôi ao ước Ngài được yêu mến và tôn vinh khắp nơi. Ngay lúc ấy tôi nhận ra rằng trong hỏa ngục không một ai yêu mến Ngài cả. Thế là tôi thưa với Ngài, để làm vui lòng Ngài, tôi sẵn sàng chịu trăm luân đời đời trong hỏa ngục, để ngay cả trong nơi đáng nguyền rủa ấy, Ngài vẫn được yêu thương”¹³.

3.2. Khát vọng cứu các linh hồn

Có lần, trước khi vào dòng, khi nhìn vào tấm hình kẹp trong sách lễ, chị bị đánh động khi thấy các giọt máu từ vết thương

¹³Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, trang 94.

trên tay Chúa đang nhỏ xuống đất. Ngay lúc ấy, chị quyết định sẽ ở lại dưới chân đồi Calvê để hứng lấy những giọt máu của Chúa và đổ tràn ra cho các tội nhân. Và ý định này đã củng cố hơn nữa quyết định vào dòng kín của chị: vào đó để cầu nguyện cho các linh mục và các tội nhân¹⁴. Chị viết tiếp: “Tiếng Chúa Giêsu không ngừng vang vọng trong tâm hồn con: ‘ta khát’. Những lời này đốt lên trong con một ngọn lửa bùng cháy... Con muốn cho Đấng con yêu mến được uống và con cũng cảm thấy chính mình cũng đang bị dày vò bởi con khát các linh hồn... Con khát khao mong ước họ không phải sa hỏa ngục”¹⁵.

3.3. Hiến mình cho tình yêu xót thương

Sau nhiều năm sống đời hy sinh và cầu nguyện cho các linh mục và các tội nhân, ngày 9.6.1895, chị Têrêsa đã bị thôi thúc mãnh liệt, phải hiến dâng mình làm lễ vật hy sinh không phải cho sự Công Bằng nhưng cho Tình Yêu Xót Thương¹⁶. Sau khi được bề trên cho phép, chị đã vui mừng báo tin cho chị Céline biết kế hoạch hiến dâng: “... Em xin Chúa kéo xuống nơi bản thân em những hình phạt dành cho những kẻ

¹⁴Ibid., 28; P. Marie Eugène de Infant – Jésus, *Tình Yêu Của Chúa Lớn Lên Cùng Với Con*, tr. 95.

¹⁵P. Marie Eugène de Infant – Jésus, *Tình Yêu Của Chúa Lớn Lên Cùng Với Con*, tr. 127 – 128.

¹⁶Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, trang 219

có tội”¹⁷. Và hai ngày sau, ngày 11.6. 1895, trước tượng Đức Mẹ Mỉm Cười¹⁸, chị đã đọc kinh dâng hiến sau:

“Lạy Thiên Chúa, con ao ước yêu mến Chúa và làm cho mọi người yêu mến Chúa, con muốn hoạt động cho vinh quang Hội thánh Chúa qua việc cứu các linh hồn trên thế gian và giải thoát các linh hồn trong luyện ngục. Con ao ước thực hành ý Chúa cách hoàn hảo và đạt tới mức độ vinh quang Chúa dành sẵn cho con trong vương quốc Ngài trên trời... Xin Chúa tuôn đổ đầy hồn con những đợt sóng tình yêu xót thương vô bờ bến đang ú ọt nghẹn trong Chúa, và như thế, con sẽ được tử đạo vì tình yêu Chúa. Ước gì cuộc tử đạo này làm cho con chết ngay để con được bay thẳng vào vòng tay đời đời ấp ủ con trong tình yêu thương”¹⁹.

IV. SỰ VỤ YÊU THƯƠNG CỦA TÊRÊSA

1. Thiên Chúa không muốn kẻ tội lỗi phải chết (Ez 18)

Vì Chúa Giêsu đã tuyên bố, Nước Trời là của những ai giống như trẻ thơ (Mt 18, 1 – 4), nên Têrêsa rất khó chịu với một quan niệm rất thịnh hành thời ấy: trẻ em chết khi chưa lãnh bí tích Thánh Tẩy có thể sẽ không được vào nước trời²⁰.

¹⁷Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, trang 218 – 219.

¹⁸Đây là bức tượng đã cứu chị khỏi cơn bệnh thần kinh. Xem Ms. A, 30 r0.

¹⁹Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, trang 220 – 221.

²⁰Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, trang 70.

2. Cầu nguyện cho kẻ tội lỗi

2.1. Cho Henry Pranzini

Đêm 19 rạng ngày 20 tháng ba năm 1887, hai phụ nữ và một bé gái 12 tuổi bị sát hại dã man tại căn nhà số 17 đường Montaigne Paris. Kẻ thủ ác là Henry Pranzini, 30 tuổi. Tuy bị bắt, nhưng Pranzini vẫn cương quyết không nhận tội. Ngày 13.7.1887, Pranzini bị kết án tử hình. Biết chuyện, Têrêsa ao ước cứu linh hồn anh ta. Trong khi báo chí nặng lời kết tội, nào là “tên đòi bại khùng khiếp”, “ác quỷ hiện hình”, “kẻ hung tàn chưa từng thấy”, thì Têrêsa vẫn cứ âm thầm cầu nguyện, lại còn xin cả chị mình dâng lễ cầu nguyện, điều mà thời của chị chưa hề có. Chị viết: “Tôi xác tín rằng lời cầu nguyện của chúng tôi sẽ được đoái nhìn... Chúa sẽ tha thứ cho Pranzini đáng thương này... tôi tin như thế, nhưng tôi vẫn xin Chúa Giêsu cho tôi một dấu để an ủi tôi”²¹

Ngày 31. 8. Pranzini đã cương quyết từ chối các bí tích sau hết của cha tuyên úy trại tù. Tuy nhiên, trước khi đưa đầu vào máy chém, Pranzini đã hôn kính thánh giá ba lần²².

2.2. Cho linh mục Hyacinthe Loyson

Một người khác đã được Têrêsa suốt đời hy sinh cầu nguyện cho đó là cha Hyacinthe Loyson. Loyson là một nhà giảng thuyết tài ba của nhà thờ chính tòa Paris thuộc tu hội Xuân Bích. Sau đó gia nhập dòng Đaminh rồi thành Đan sĩ và làm

²¹Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, trang 96 – 98.

²²P. Marie Eugène de Enfant – Jésus, *Tình Yêu Của Chúa Lớn Lên Cùng Với Con*, tr. 30 – 31.

giám tỉnh dòng Cát minh, nhưng vào năm 1869 đã rời bỏ Hội thánh, chuyển sang Tin Lành, lấy một góa phụ người Mỹ làm vợ. Năm 1879, ông thành lập một giáo hội theo Anh giáo, phủ nhận ơn vô ngộ của đức giáo hoàng. Ông kêu gọi linh mục và giáo dân tuyển chọn giám mục, ông ủng hộ hàng giáo sĩ có gia đình và đòi cử hành phụng vụ bằng tiếng Pháp. Ông bị vạ tuyệt thông, bị coi là “đan sĩ phản bội”. Trong lúc trong dòng kín không ai thềm nhắc tới tên ông, thì Têrêsa vẫn cứ âm thầm cầu nguyện, vì tin rằng Thiên Chúa đã cứu Pranzini, chả lẽ Ngài lại không cứu Loyson. Chị còn khẳng định: “Đừng bỏ cầu nguyện, sự tin tưởng sẽ tạo nên phép lạ”. Chị đã dành cả đời để cầu nguyện và nhất là đã dâng lần rước lễ cuối cùng trong vật vã, đau đớn để cầu cho vị linh mục này²³. Năm 1891, qua người cậu là phóng viên báo chí, tuy không theo sát tình hình xã hội, chị vẫn biết rằng hiện đang có những phong trào chủ trương vô tín ngưỡng, chống lại hàng giáo sĩ. Chị đã cầu nguyện cho Pranzini và Loyson, bây giờ chị lại bắt đầu cầu nguyện cho những người duy vật và chủ trương vô chính phủ²⁴.

3. Cầu cho các linh mục

Trong cuộc hành hương Rôma để xin đức thánh cha cho phép được vào dòng kín lúc 15 tuổi, Têrêsa đã cùng đi tàu, cùng ở khách sạn và đồng bàn với 75 giáo sĩ. Chị đã chứng kiến

²³Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, trang 170 – 171.

²⁴Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, trang 242.

những cảnh trái tai, gai mắt. Có những linh mục chỉ thích gài gùi gái đẹp khiến mọi người phải đàm tiếu. Nhưng đây cũng là một bài học cho Têrêsa. Chị tâm sự: “Tại nước Ý, tôi đã hiểu được ơn gọi của mình”. Ôn gọi của dòng kín là cầu nguyện cho các linh mục. “Nếu các linh mục thánh thiện mà còn rất cần đến lời cầu nguyện, thì các linh mục nguội lạnh lại còn cần hơn biết bao”²⁵. Chị đã dâng những đau khổ của mình để cứu các linh hồn. Chị viết: “Ta hãy cứu các linh hồn nhất là linh hồn các linh mục... Có biết bao linh mục xấu, chưa thánh thiện đủ. Ta hãy cầu nguyện, chịu đau khổ vì các ngài”²⁶.

4. Cầu nguyện cho các nhà truyền giáo

4.1. Cho thầy Maurice

Thầy Maurice Bellière, một đại chủng sinh đã viết thư xin mẹ bề trên cho một đan sĩ hiến mình cầu cho phần rỗi và cho công cuộc truyền giáo của mình. Ngày 17. 10. 1895, mẹ Agnès đã đề nghị Têrêsa nhận nhiệm vụ này. Chị rất hạnh phúc, đã tâm sự như sau:

“Trong nhiều năm qua, tôi đã không có được thứ hạnh phúc này. Lúc này, tôi thấy tâm hồn tôi được đổi mới. Thật giống như lần đầu tiên một ai đó gảy lên những nốt nhạc du dương từ cây đàn đã bị quên lãng từ lâu”²⁷. Để niềm vui được trọn vẹn hơn, chị đã gia tăng gấp đôi nhiệt tình và lòng trung

²⁵Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, trang 113.

²⁶Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, trang 156.

²⁷Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, 223 – 24.

thành đối với các bồn phận hằng ngày, dâng mọi hy sinh như ngồi không dựa lưng vào ghế, không bắt chéo hai chân, không lau mặt vào những ngày trời nóng, không xoa tay khi trời lạnh, giúp đỡ những ai cần đến chị, tự xóa mình khi ở phòng khách, không tọc mạch, không nói những lời vô ích, không nhìn đồng hồ khi cầu nguyện. Chị đã sống như thế suốt nhiều năm²⁸.

4.2. Cho cha Adolph Roulland

Tháng năm năm 1896, mẹ bề trên lại xin Têrêsa cầu nguyện cho thầy Adolphe Roulland, thuộc hội thừa sai Paris. Lúc đầu chị từ chối, nhưng sau được bề trên giải thích, chị đã nhận lời và cảm thấy rất hạnh phúc. Chị nói: “Lòng nhiệt thành của một đan sĩ Cát minh phải ôm trọn thế giới này”. Tân linh mục này đã dâng Thánh Lễ đầu tiên tại Dòng Kín Lisieux, trước khi lên đường sang Tứ Xuyên. Têrêsa viết cho cha Roulland: “Nếu về trời sớm, em sẽ xin Chúa Giêsu cho em đến Tứ Xuyên thăm anh và chúng ta sẽ tiếp tục công việc tông đồ với nhau”²⁹.

Lòng nhiệt thành tông đồ của vị nữ tiến sĩ Hội thánh này có thể được tóm tắt trong lời tâm sự sau: “Tôi muốn yêu mến Chúa Giêsu thật nhiều, yêu như chưa bao giờ Ngài được yêu ... Tôi ao ước hoán cải tất cả những kẻ tội lỗi trên trần gian và cứu vớt tất cả các linh hồn trong luyện ngục”³⁰.

²⁸Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, trang 224.

²⁹Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, trang 244 – 245.

³⁰Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, tr. 142 – 143.

Đề được chôn vùi đi, cho lúa trở bông, chị đã ao ước sang Việt nam, sang dòng kín Sài gòn. Ở đó, chị sẽ bị quên lãng, bị lưu đầy vì tình yêu Thiên Chúa³¹.

5. Chóp đỉnh của ơn gọi thừa sai của Têrêsa

5.1. Một khát vọng lạ thường

Tháng 9 năm 1896, một năm trước khi hoàn tất công cuộc loan báo Tin Mừng nơi dương thế, trong một cuộc tĩnh tâm riêng, Têrêsa cảm thấy không hài lòng với ơn gọi là một đan sĩ Cát minh, một hiền thê và một người mẹ của mình nữa. Một khát vọng khác đang trào tràn trong lòng. Chị khao khát được là một chiến sĩ, một linh mục, một phó tế, một tông đồ, một tiến sĩ Hội thánh và một vị tử đạo. Chị còn muốn sống mỗi ơn gọi ấy cách sung mãn nhất: rao giảng Tin Mừng trên toàn thế giới từ lúc tạo thiên lập địa cho đến tận thế, và sẵn sàng chịu tử đạo. Chị hỏi Chúa Giêsu: “Ôi, Giêsu của con, Chúa nghĩ gì về sự điên rồ này của con?”³².

5.2. Chẳng lẽ ai cũng là tông đồ?

Chị có được giải đáp ngay, khi tình cờ đọc trong thư thứ nhất gửi tín hữu Côrintô:

Thần Khí tỏ mình ra nơi mỗi người mỗi cách là vì lợi ích chung. Người thì được ơn làm thầy dạy, người được ơn hiểu biết, kẻ thì được Thần Khí ban lòng tin, kẻ thì được ơn chữa bệnh, người thì được ơn làm phép lạ, người được ơn nói tiên

³¹Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, tr. 172; P. Marie Eugène de Infant – Jésus, *Tình Yêu Của Chúa Lớn Lên Cùng Với Con*, tr. 148.

³²Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, tr. 253.

tri, kẻ khác được ơn phân định thần khí... Ví như thân thể người ta chỉ là một, nhưng lại có nhiều bộ phận, mà các bộ phận của thân thể tuy nhiều, nhưng cũng là một thân thể, thì Đức Kitô cũng vậy. Mắt không thể bảo tay, tao không cần chúng mày, đầu không thể bảo chân tao không cần chúng mày. Vì nếu thân thể chỉ toàn là mắt thì lấy gì mà ăn, toàn là tai thì lấy gì mà ngủ? Vì thế trong Hội thánh, Thiên Chúa đã đặt một số người, thứ nhất là các tông đồ, thứ hai là các ngôn sứ, thứ ba là các thầy dạy rồi đến những người được ơn làm phép lạ... Chả lẽ ai cũng là tông đồ? Ai cũng là ngôn sứ, ai cũng là thầy dạy? (x. 1 Cr 12, 12 – 30).

5.3. Đức mến cao trọng hơn cả

Câu trả lời đã rõ, nhưng không thôi chí, chị đọc tiếp: “Trong những ơn huệ của Thiên Chúa anh em cứ thiết tha tìm những ơn cao trọng nhất. Nhưng đây tôi xin chỉ cho anh em con đường trời vượt hơn cả:

“Đức mến không bao giờ mất. Ôn nói tiên tri ư? Cũng chỉ nhất thời. Nói các thứ tiếng lạ chẳng? Có ngày sẽ hết. Ôn hiểu biết ư? Rồi sẽ chẳng còn. Ôn hiểu biết chỉ có ngần, ôn nói tiên tri cũng có hạn... hiện nay đức tin, đức cậy, đức mến cả ba đều tồn tại, nhưng đức mến là lớn hơn cả” (1 Cr 13, 1 – 13).

5.4. Ôn gọi tôi là tình yêu

Têrêsa nhảy căng lên, vì đã tìm được ơn gọi của mình. Chị viết: Đức mến chính là chìa khóa để tôi sống ơn gọi của tôi. Tôi hiểu rằng Hội thánh có một thân thể gồm nhiều chi thể

khác nhau, chi thể cần thiết và cao quý nhất, không thể thiếu được... đó là con tim bùng cháy tình yêu. Chỉ có tình yêu mới làm cho các chi thể của Hội thánh hoạt động và khi tình yêu không còn nữa, thì sẽ không còn các tông đồ nữa, các vị tử đạo sẽ không còn đổ máu nữa. Tôi hiểu rằng tình yêu chứa đựng mọi ơn gọi, tình yêu là tất cả... tình yêu là vĩnh cửu³³.

Cuối cùng chị đã ngây ngất thốt lên: “Ôi Giêsu, tình yêu của con, cuối cùng con đã tìm thấy ơn gọi của con; ơn gọi của con là tình yêu... Vâng lạy Thiên Chúa của con, giữa lòng giáo hội, con sẽ là tình yêu. Như thế, con sẽ là tất cả và như thế giấc mơ của con sẽ mỹ mãn”³⁴.

Cũng từ ngày ấy, tình yêu đã biến đổi chị. Tuy vẫn còn nhỏ bé, yếu đuối, như con chim non, ngủ gật hay lo ra trong giờ cầu nguyện, nhưng vì dám tin vào tình yêu, phó thác cho tình yêu, chị sẽ là một tông đồ, một chiến sĩ, một linh mục, một vị tử đạo³⁵.

5.5. Chị làm tất cả mọi sự vì tình yêu

Trước tiên Têrêsa nhận thấy một sự đối lập giữa những gì chị được soi sáng với môi trường chị đang sống, giữa những gì chị quyết tâm thực hiện với những gì những người chung quanh đang thực hiện. Họ ra trước mặt Chúa với biết bao công nghiệp, ân xá, chẳng khác gì người Biệt Phái trong Tin

³³Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, tr. 254.

³⁴Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, tr. 254 – 255.

³⁵Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, tr. 255.

Mừng (Lc 18, 9 – 14). Còn chị chẳng có gì, chỉ có mỗi một điều là để Thiên Chúa yêu chị như Ngài muốn³⁶. Chị viết:

“Chúa nhân lành có nhiều tình yêu để cho, nhưng Ngài không thể cho vì người ta khoe công đức của mình, dù đó chẳng là gì”. Vì thế, chị đã thưa: “Xin ban cho con tình yêu của Chúa, con vui lòng làm hy tế cho tình yêu, nghĩa là, nhận lấy tất cả tình yêu mà người khác không muốn lãnh nhận, bởi vì họ không để cho Chúa yêu họ theo cách Ngài muốn”³⁷.

Chị tự nguyện làm hiến lễ cho tình yêu và đồng ý để cho mình bị thiêu đốt bởi tình yêu, miễn sao Thiên Chúa hài lòng. Trước đây có lúc chị nhặt rác để cứu linh hồn mình, thì bây giờ chị nhặt rác vì lòng yêu mến Chúa³⁸.

5.6. Lòng yêu mến có sức xóa tan tội lỗi.

Từ khi hiến mình cho tình yêu xót thương, chị luôn cảm thấy bình an, không còn âu lo gì về tội lỗi của mình nữa. Chị khẳng định: Chắc chắn người ta có thể sa ngã, có thể phạm những bất trung, nhưng lòng yêu mến sẽ thiêu hủy tất cả những gì làm mất lòng Chúa Giêsu và chỉ để lại một sự bình an thăm sâu trong tâm hồn³⁹. Rồi chị kết luận: “Bây giờ tôi chẳng còn ao ước gì ngoại trừ việc yêu mến Chúa Giêsu đến

³⁶P. Marie Eugène de Infant – Jésus, *Tình Yêu Của Chúa Lớn Lên Cùng Với Con*, tr. 46.

³⁷P. Marie Eugène de Infant – Jésus, *Tình Yêu Của Chúa Lớn Lên Cùng Với Con*, tr. 47.

³⁸P. Marie Eugène de Infant – Jésus, *Tình Yêu Của Chúa Lớn Lên Cùng Với Con*, tr. 48

³⁹Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đòi*, Thánh Têrêsa Lisieux, tr.227.

điên đại... hiện giờ công việc của tôi là yêu mến”⁴⁰. Chị viết: “Em không có phương thế nào để chứng tỏ tình yêu của em ... ngoài việc lợi dụng tất cả mọi chuyện nhỏ mọn nhất để thi hành với tình yêu,... vì tình yêu, em muốn chịu đau khổ... em không gặp một cánh hoa nào mà không ép lại để dâng cho Ngài”⁴¹

Trong một tấm ảnh già biệt tặng cho các chị em, chị viết: “Em thấy điều em đã tin. Em chiếm được điều em hy vọng. Em kết hợp với Đấng em đã yêu mến với tất cả sức mạnh của tình yêu của em”⁴². Nhưng có lẽ điều độc đáo nhất của Têrêsa là chết vẫn cứ làm cho người ta yêu mến Chúa.

6. Chết vẫn làm cho người ta yêu mến Thiên Chúa

Vào những ngày cuối đời, chị biết đã đến lúc chấm dứt cuộc sống trần gian, nhưng chị lại không thể chấp nhận thiên đàng là một chỗ nghỉ ngơi. Chết chị vẫn tiếp tục sứ mạng chị đã khởi sự, nên đã tâm sự với chị Marie du Sacré Coeur: “Chị có biết em đang ấp ủ những dự tính nào, sẽ làm gì với dự tính của em trên thiên đàng không? Em sẽ bắt đầu sứ mạng của em là làm cho người ta yêu mến Thiên Chúa như em hằng yêu mến, chỉ cho các linh hồn con đường nhỏ của em. Nếu Thiên Chúa chấp nhận thì thiên đàng của em sẽ được trải dài ở trần gian cho tới ngày tận thế. Em sẽ hưởng phúc thiên

⁴⁰Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, tr. 227 – 228.

⁴¹Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, trang 206.

⁴²Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, tr. 308.

đàng của em để đem ơn lành cho trần gian... Tôi sẽ trở lại trần gian! Tôi sẽ xuống trần gian”⁴³.

Không chỉ hy sinh, cầu nguyện, làm mọi sự vì tình yêu và cho tình yêu, Têrêsa còn xây dựng nước trời tại thế trong cộng đoàn đan viện

V. XÂY DỰNG CỘNG ĐOÀN THÀNH DẤU CHỈ NƯỚC TRỜI

1. Những khó khăn trong đời sống cộng đoàn

Khó khăn đầu tiên Têrêsa gặp phải chính là mẹ bề trên, Marie de Gonzague. Tuy ít gặp, những mỗi lần gặp mẹ, Têrêsa đều bị sỉ nhục cách này, cách khác⁴⁴. Còn về đời sống cộng đoàn chị viết: Dĩ nhiên, trong dòng, không ai có kẻ thù cả, nhưng vẫn có những lỗi cuốn tự nhiên, thích gận chị này, nhưng lại phải đi lòng vòng để tránh gặp chị khác. Sau chín năm trong cộng đoàn, chị đã chỉ rõ những nguyên nhân phá vỡ cộng đoàn: “Thiếu óc phán đoán, thiếu giáo dục, dễ tự ái của một số người, tất cả những điều ấy không làm cho cuộc sống vui vẻ lắm. Tôi biết rất rõ đây là những yếu đuối mãi tính, vô phương chữa trị”⁴⁵.

⁴³Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, tr. 296.

⁴⁴Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*,tr. 134.

⁴⁵Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*,tr.135.

2. Thái độ của Têrêsa

2.1. Đối với mẹ Gonzague

Trước thái độ của mẹ Marie de Gonzague, chị vẫn thấy luôn hướng về mẹ cách hồn nhiên, có lúc phải chiến đấu lắm mới chiến thắng được cảm dỗ muốn tìm an ủi nơi mẹ.

2.2. Đối với các chị em khác

2.2.1. Chị Saint-Vincent de Paul, một chị trợ sĩ làm tôn thương Têrêsa khi chua chát gọi Têrêsa là “bà lớn”, phê bình, chỉ trích chị cách gay gắt, nói xấu chị với bề trên, Têrêsa chỉ biết mỉm cười⁴⁶.

2.2.2. Chị Marie de Saint-Joseph là một chị mồ côi từ năm 9 tuổi, lúc nào cũng quát tháo khiến mọi người trong cộng đoàn xa lánh. Têrêsa đã tự nguyện làm việc với chị này, kéo chị ra khỏi tình trạng cô lập bằng những nụ cười và những bức tranh nho nhỏ. Têrêsa quả quyết, không ai bị loại khỏi tình Chúa Giêsu dành cho các môn đệ Ngài⁴⁷.

2.2.3. Một chị làm nhà may

Có một chị làm nhà may, chị cần có người giúp nhưng chẳng ai muốn giúp, vì chị luôn bắt mọi người làm theo ý chị: phải ngồi thế này, phải cầm kim kiểu kia... Têrêsa đã tình nguyện xin bề trên cho giúp chị này. Têrêsa làm đúng theo ý chị ta, lúc nào chị kia tỏ ra khó chịu, Têrêsa liền tặng ngay cho một

⁴⁶Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đòi, Thánh Têrêsa Lisieux*, tr. 134 – 135, 143.

⁴⁷Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đòi, Thánh Têrêsa Lisieux*, tr. 296.

nụ cười. Khi Têrêsa qua đời chị ấy tâm sự: “nụ cười của chị Têrêsa đã làm tiêu tan mọi nỗi ưu phiền của em”⁴⁸

Không chỉ chịu đựng cách yêu thương những chị em khó chịu, Têrêsa còn tích cực góp ý xây dựng cho chị em.

3. Xây dựng cho chị em

3.1. Chị Marthe

Marthe cùng ở nhà tập với Têrêsa. Thấy chị này tỏ ra gấn bó cách độc chiếm với bề trên, Têrêsa âm thầm cầu nguyện, và thấy rằng có ngày chị sẽ phải góp ý cho chị Marthe này, vì sự gấn bó này “tựa như sự gấn bó của chó với chủ”⁴⁹. Nói điều này ra, nếu bề trên biết, sẽ là một nguy hiểm. Nhưng Têrêsa vẫn quyết tâm, chị nói với chị mình là Agnes: em biết rõ điều đó, nhưng vì em biết rõ rằng nói cho chị ấy biết là bổn phận của em, nên em không được lo lắng về các hậu quả”⁵⁰. Chị đã thắng khi giải thích cho chị Marthe với tất cả tình yêu thương, tình yêu đích thật không phải là gấn bó mà là hy sinh bản thân vì hạnh phúc tha nhân. Marthe vui vẻ đón nhận góp ý của Têrêsa và không bao giờ quên biến cố được giải thoát nội tâm ấy⁵¹.

3.2. Góp ý xây dựng cho bề trên

⁴⁸Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, trang 95 – 96.

⁴⁹Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, tr. 169.

⁵⁰Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, tr.182.

⁵¹Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*,tr.183; P. Marie Eugène de Enfant – Jésus, *Tình Yêu Của Chúa Lớn Lên Cùng Với Con*, tr.93.

Năm năm sau khi góp ý cho Marthe, Têrêsa đã nói cho mẹ Gonzague biết chuyện này, và một dịp khác chị đã phải cầu xin Chúa Giêsu soi sáng cho bề trên mình, vì bà đang bị bao vây bởi toàn những lời nịnh bợ, không đúng sự thật. Chị viết thư nói rõ cho bề trên: Không gì phá vỡ cộng đoàn nặng nề hơn những lời khen tâm chất độc này”⁵².

Được mẹ Gonzague tâm sự về những khó khăn đang phải chịu đôi lúc trong nước mắt. Têrêsa đã tìm cách an ủi mẹ bằng cách đề nghị mẹ coi những thử thách ấy như một sự thanh luyện. Góp ý của chị đã được đón nhận như một lời khuyên sáng suốt⁵³.

3.3. Xây dựng cộng đoàn

Đối với Têrêsa, để xây dựng cộng đoàn, người ta cần “chịu đựng những khuyết điểm của người khác, không ngạc nhiên trước những yếu đuối của họ, biết khen ngợi những hành vi nhân đức nhỏ nhặt nhất của họ”⁵⁴; “hạ mình xuống chịu đựng những khuyết điểm của mình cách nhẫn nhục. Đó mới là sự thánh thiện thật”⁵⁵. Ngoài ra, Têrêsa không dính vào những chuyện người ta thường hay nhỏ to trong cộng đoàn, không chữa mình khi bị tố cáo, mỉm cười với những chị em không mấy có cảm tình với chị⁵⁶

⁵²Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, tr. 183.

⁵³Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, tr. 250.

⁵⁴Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, tr. 284.

⁵⁵Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, tr.285.

⁵⁶Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, tr. 168.

Chị Têrêsa đã kín mức được sức mạnh ở đâu, khi dám liều lĩnh cách anh hùng để xây dựng cộng đoàn thành nơi tha thứ, chốn yêu thương?

VI. CÁC PHƯƠNG THỂ

Têrêsa đã tận dụng mọi phương thể có được để hiến mình cho lòng xót thương và xây dựng cộng đoàn thành dấu chỉ của nước Thiên Chúa

1. Hy sinh:

Trong những ngày chuẩn bị cho việc vào dòng kín, Têrêsa đã được chị Pauline gợi ý về những hy sinh, hãm mình và những kinh nguyện làm cho Chúa Giêsu. Và Têrêsa đã không bỏ qua cơ hội tốt đẹp này, khi viết cho chị Agnes: “Mỗi ngày, em cố làm thật nhiều việc hãm mình và đã cố hết sức không bỏ qua một dịp nào”⁵⁷. Chính vì thế mà từ 1. 3 đến 7.5. 1883, mỗi ngày chị làm được 28 hy sinh và 40 lời nguyện tắt⁵⁸.

Hy sinh đối với Têrêsa còn là dẹp bỏ ý riêng⁵⁹, dẹp bỏ những tình cảm gia đình. Chị viết thư cho các chị khi họ muốn chăm sóc đứa em út của mình: “Cám ơn chị, em lấy làm hạnh phúc được ở với chị, nhưng tốt hơn em nên bỏ mình vì chúng ta không còn ở gia đình nữa”⁶⁰.

⁵⁷Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, tr. 71.

⁵⁸Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, tr. 71.

⁵⁹Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, trang 124

⁶⁰Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, trang 136.

2. Chọn những đồ dùng xấu nhất và ăn bất cứ thứ gì người ta dọn cho

Chị Têrêsa đã chọn những đồ dùng xấu nhất⁶¹ và ăn bất cứ thứ gì người ta dọn cho. Chị Marthe không ngần ngại dọn cho chị những món thừa, cả đồ cũ⁶², đến độ có một chị phải nói với mẹ bề trên: “Ta đang làm mất sức khỏe của chị Têrêsa”⁶³

Thấy Têrêsa chỉ làm những việc nhẹ như hội họa, một chị em trong cộng đoàn đã coi chị như đồ vô dụng. họ nói: “Têrêsa chẳng làm gì cả, dường như chị vào dòng Cát minh chỉ để chơi cho vui”⁶⁴. Chị vui vẻ chấp nhận.

3. Chấp nhận đêm tối của tâm hồn

Từ khi vào dòng kín, hầu như Têrêsa luôn phải chịu đựng tình trạng khô khan trong cầu nguyện. Giai đoạn khô khan này bắt đầu từ 1888. Chị cảm thấy một sự tăm tối khủng khiếp, chị tâm sự với Céline: “Cuộc sống thường nặng nề và cay đắng... cuộc sống là một nỗ lực, bắt đầu công việc của một ngày sống thật vất vả... Phải chi chúng ta vẫn còn có thể ý thức về Chúa Giêsu. Ôi, chúng ta nên làm gì cho Ngài, Ngài như thể đang ở xa ta ngàn dặm, Ngài đang ẩn mình”⁶⁵.

⁶¹Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, trang 154

⁶²Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, tr. 169.

⁶³P. Marie Eugène de Enfant – Jésus, *Tình Yêu Của Chúa Lớn Lên Cùng Với Con*, tr. 39.

⁶⁴Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, tr. 190.

⁶⁵Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, tr. 139.

Tình trạng khô khan này ngày càng trở nên trầm trọng, kéo dài suốt ba, bốn tiếng đồng hồ. Chị tâm sự: “khô khan. Ngủ gật. Bị tước đoạt mọi niềm an ủi – đi trong bóng đêm... Chúa Giêsu không làm gì nhiều để duy trì cuộc trò chuyện!”⁶⁶.

Năm 1896 có lẽ là lúc đêm tối dày đặc nhất, lúc chị phải trải qua cảm giác nghi ngờ luôn cả những xác tín sâu xa nhất của mình. Có một tiếng nói bên trong đang day nghiêng chị: Con đường nhỏ của chị, việc chị hiến dâng cho lòng xót thương, trọn vẹn cuộc sống thiêng liêng của chị, chỉ là ảo tưởng. Trước mặt chị bây giờ chỉ còn là cái chết, một cái chết thê lương của một kẻ ở tuổi đôi mươi. Chị đang mơ về một quê hương rạng ngời ánh sáng, tỏa ngát hương thơm; chị đang hy vọng Đấng tạo thành trời đất chiếm hữu lấy chị làm của riêng u. Cứ mơ đi, mơ nữa đi, sự chết sẽ chẳng đem lại gì cho chị đâu, chỉ là đêm tối rùng rợn, đêm tối của hư vô thôi⁶⁷.

Con khủng hoảng đức tin này trầm trọng đến độ mẹ Agnes đã xác nhận: “Chiều ngày 30.9.1897, con cảm dỗ về đức tin của Têrêsa gia tăng gấp bội, chị như đang ở trong bóng đêm dày đặc.”⁶⁸

Chị chấp nhận đêm tối ấy với lòng tin tưởng và dâng những tâm tối ấy để cứu các linh hồn. Vào những ngày cuối đời chị nói với Thiên Chúa: “Lạy Chúa, người con của Chúa đã hiểu được ánh sáng thần linh của Chúa, và con nài xin Chúa tha

⁶⁶Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, tr. 142.

⁶⁷Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, tr. 240 – 241.

⁶⁸P. Marie Eugène de Enfant – Jésus, *Tình Yêu Của Chúa Lớn Lên Cùng Với Con*, tr. 100.

thứ cho những người anh em của con. Con chấp nhận ăn bánh sàu đau bao lâu Chúa muốn và con không muốn rời khỏi nơi này, nơi mà những kẻ tội lỗi đáng thương đang ăn, trước ngày Chúa đã chỉ định”⁶⁹.

4. Gánh nặng của bệnh tật

Không làm được gì, hoàn toàn nhờ vả người khác, là một gánh nặng đối với Têrêsa. Chẳng có gì chán bằng lúc bệnh nặng⁷⁰. Có lúc chị đau đến phải thốt lên: “Tôi lấy làm ngạc nhiên vì nhiều người vô thần đã không tự kết liễu đời mình. Nếu tôi không có đức tin, có lẽ tôi đã kết liễu đời tôi từ lâu rồi”⁷¹.

Những ngày cuối đời, chị đã phái thốt lên: “Phải chi các chị biết được thế nào là ngộp thở! Lạy Chúa, xin đoái thương đùm con tội nghiệp của Chúa”. Chị nói với mẹ Gonzague: “Chén đắng của con đã đầy tới miệng”. Thấy em phải trải qua con hấp hối hãi hùng, chị Agnes đã phải đến quì trước tượng Thánh Tâm để cầu nguyện cho em được vững đức tin trong giờ lâm chung⁷².

5. Cùng chết với Chúa Giêsu

Suốt hai năm bệnh tật, chị không ngừng nhìn lên và hôn kính thánh giá Chúa Giêsu. Chị nhận định: Chúa chúng ta đã chết

⁶⁹Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, tr. 272.

⁷⁰Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, tr. 290.

⁷¹Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, tr. 291.

⁷²Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, tr. 305 – 307.

trên thánh giá, trong sự quằn quại đớn đau, nhưng đó lại là cái chết đẹp nhất vì yêu. Chết vì yêu không phải là chết trong sáng khoái. Em phải thành thật thú nhận rằng đây chính là điều em đang cảm nhận. Chị bắt đầu “mang vào thân cho đủ mức, những gian nan khốn khó Chúa Giêsu còn phải chịu” (Col 1, 24), khi bị đau ở vai, chị coi như mình đang được vác thánh giá với Chúa Giêsu. Chị thấy những ngày cuối đời như đang ở trong vườn Gietsimani với Chúa Giêsu⁷³. Chị nói: “Em luôn xin được chết như Chúa Giêsu trên thánh giá”⁷⁴, được nghiền nát ra để trở thành tấm bánh tinh tuyền của Chúa Giêsu⁷⁵.

6. Chị vẫn bình an

Thấy chị bình an, hạnh phúc cách lạ lùng trước những khốn khổ đang phải chịu, một số chị hỏi, bí quyết nào giúp chị bình an đến thế. Chị trả lời không do dự: Em đã quên mình và không bao giờ tìm kiếm bản thân trong bất cứ sự gì⁷⁶.

Lúc khác chị viết: “Mọi điều con đã viết về những ước ao chịu đau khổ của con. Ôi! Đó là sự thật. Con không hề hối tiếc vì đã hiến mình cho tình yêu”⁷⁷.

Chị đạt được sự bình an trong những cơn thử thách cam go nhất vì trong đức tin chị đã thấy được điều chị tin, chiếm hữu

⁷³Xem Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, 300.

⁷⁴P. Marie Eugène de Enfant – Jésus, *Tình Yêu Của Chúa Lớn Lên Cùng Với Con*, tr.101.

⁷⁵Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, tr. 300.

⁷⁶Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, tr. 302.

⁷⁷Guy Gaucher, OCD, *Chuyện Một Cuộc Đời, Thánh Têrêsa Lisieux*, tr. 307.

được điều chị hy vọng. Chị đã kết hợp được với Đấng chị yêu mến với tất cả sức mạnh của tình yêu.

KẾT LUẬN

Tất cả những gì vừa nói có thể tóm lại như sau. Vì yêu thương ta, Thiên Chúa đã tạo dựng nên ta, ban Con Một cho ta, để cùng với Ngài, ta được ở trong Thiên Chúa, được nên một với Thiên Chúa, được mang lấy dòng máu của Thiên Chúa đến độ từ nay mãi mãi nơi ta có Thiên Chúa và nơi Thiên Chúa có ta.

Têrêsa đã cảm nghiệm được tình yêu này, đã can đảm đi ngược dòng nước, không hiến mình cho một vị Thiên Chúa công bằng, nhưng hiến mình cho tình yêu và như thế, chị cũng phá đổ một nền linh đạo, ra trước mặt Thiên Chúa với tất cả những công trạng của mình, để thiết lập một nền linh đạo ra trước mặt Thiên Chúa trong sự trợ trợ của trẻ thơ, để Thiên Chúa có thể yêu ta như Ngài muốn, yêu ta theo kiểu của Ngài.

Khi hiến mình cho tình yêu xót thương, Têrêsa đã không ngừng cầu nguyện cho kẻ tội lỗi, cho các linh mục, cho tất cả mọi người, đến độ chị tuyên bố, không ai bị loại ra khỏi tình yêu này.

Ngoài ra chị còn xây dựng cộng đoàn thành một dấu chỉ của nước Thiên Chúa, trong việc chấp nhận mọi chị em, can đảm liều lĩnh góp ý xây dựng mọi người với tình yêu thương.

Phương thế chị sử dụng là hy sinh, hãm mình, cầu nguyện, dẹp bỏ ý riêng, chấp nhận mọi sỉ nhục, mọi khô khan và thử thách trong sự kiên trì của đức tin.

Chính vì thế, tuy chỉ là một phụ nữ, giam mình trong dòng kín, chị vẫn trở thành một nhà truyền giáo lỗi lạc, vì chị đã mang nơi mình con tim của Chúa Giêsu, một con tim ấp ủ cả thế gian, đã họa lại nơi mình cái chết, và con hấp hối hãi hùng của Chúa Giêsu. Chị xứng đáng được nhìn nhận là bông mọng các xứ truyền giáo. Mừng kính chị, ta cũng được mời gọi hiến mình cho tình yêu, cầu nguyện cho mọi người nhất là kẻ có tội, làm mọi sự vì yêu để lòng xót thương của Thiên Chúa ngày một bật lên trong thế giới đang thiếu trầm trọng lòng xót thương này.

Lm. Đaminh Nguyễn Đức Thông